

מה הם אני מגיד כולם בשמות.
ואין תאנה וכסוף לאוצר הזה,
אלא רק להוריק בו נשמות תמיד.
כמו שלגיהנם אין תאנה וכסוף
אלא רק לקבל נשמות לטהר שם.
וכל יום קורא: הב הב. מה זה
הב הב? (אלא) שרף שרף. ואותו
אוצר לוקח כל (אותו) הנשמות
הללו, עד זמן שמלבישם
ומורידם לעולם הזה, ומתוף
חטא אדם הראשון שהמשיך צד
הרע לעולם, הצטרכו להלביש
אותן נשמות בלבוש זה, שהרי
לבוש אחר רצה הקדוש ברוך
הוא להלביש לאותן הנשמות.
(ואמר באתו ספר) וההוא (והיה) אמר
אותו ספר: עד כאן שתקו (שתקו).
ועוד ראיתי מכאן והלאה אותיות
מחוקות שלא ידועות.

ואחר כך ראיתי אותן בחלום,
ואמר לי: שתק ואל תגלה, אלא
לסלע התקיה. וכך עשיתי.
ומצאתי בו שפלים של לבוש
אחר עתיד הקדוש ברוך הוא
להלביש את אותן נשמות
לעתידים (לעתיד) לבא. (אם כן)
מתים שחיו על ידי יחזקאל, מה
הטעם לא עשה להם את אותו
הלבוש?

אמא משום שלא הגיע זמן
להעביר בעולם אותו אור טהור
שעושה לבושים, ומשום זה לא
הלבישם אלא כמו שהם היו, וכך
יהיה לתחית המתים, פרט
שאותה זמא של ההתחלה לא
נמצאת שם.

בשיצא אדם מהעולם הזה,
כלם, בין צדיקים בין חסידים
ותמימים ורשעים וחיבים, כלם
עוברים בדרך זו לראות את אדם
הראשון לבני העולם, ומשם
לוקחים דרך, הן לגן עדן הן
לגיהנם.

כל אותם שדרכם לגן עדן,

אינון אני מגיד כולם בשמות וליית תיאובתא
וכיסופא להאי אוצר אלא לארקא ביה נשמתין
תדיר.

במה דגיהנם לית תיאובתא וכיסופא אלא
לקבלא נשמתין לאתדפאה תמן וכל
יומא קארי הב הב. מאי הב הב (אלא) אוקיד
אוקיד. וההוא אוצר נטיל כל (אינון) נשמתין
אינון עד זמנא דאלביש לון ונחתי להאי
עלמא. ומגו חובה דאדם קדמאה דאמשיך
סטרא בישא לעלמא אצטריכו לאלבשא אינון
נשמתין בלבושא דא. דהא לבושא אתרא בעא
קדשא בריך הוא לאלבשא לאינון נשמתין.
(ס"א ואמר בההוא ספרא) וההוא (והיה) אמר ההוא ספרא
עד הכא שתיקו (שתוקו). ועוד חמינא מפאן
ולהלאה אתנון מחיקן דלא אשתמודען.

ובתר חמינא לון בחלמא ואמרו לי שתוק
ולא תגלי אלא לטינרא תקיפא, וכך
עבידנא. ואשפחנא ביה מאנין דלבושא אתרא
זמין (דמיין) קדשא בריך הוא לאלבשא לאינון
נשמתין לזימנין (לזמנא) דאתי. (אם כן) מתים דחיו
על ידא דיחזקאל, מאי טעמא לא עבד לון
ההוא לבושא.

אמא בגין דלא מטא זמנא לאעברא בעלמא
ההוא אורא דכיא דעביד לבושין. ובגין
כך אלביש לון אלא כמה דהו, וכך יהא
לתחית המתים, פר דההוא זמנא דקדמיתא
לא אשתפח תמן.

בר נפק בר נש מהאי עלמא, כלהו בין צדיקי
בין חסידי ותמימי וחיבי ורשיעי. כלהו
עברי באורא, למחמי אדם קדמאה לבני
עלמא. ומתמן נטיל אורחא הן לגנתא דעדן
הן לגיהנם.

כל אינון דאורחיהו לגנתא דעדן, מתקרבין